

har fulgt — fordi det var nødvendigt for at faa andre Ændringer; men hvis den højtærede Minister skulde være tilbøjelig til at vende tilbage til, hvad det praktiske Liv kræver, vil han kunne vente Støtte fra vor Side.

Den højtærede Minister var inde paa, at han ikke mente, at Lovforslaget vilde spille nogen Rolle for dem, der lever fra Haanden i Munden, derimod for den saakaldte Overklasse og velstillede Mellemklasse. Jeg tror, det er forkert, jeg tror ikke, at Loven vil faa Betydning for nogen speciel Klasse, den vil faa stor Betydning overfor alle, hvor Konen er selverhvervende. Jeg tror oven i Købet, at alene det, at vi har en saadan Lov, vil bevirke, at der vil blive meget lidt Brug for den. Jeg tror, at Forholdene er stillet saa klart op, at vi kan undgaa en hel Del af de Processer, som vi har set i de senere Aar, fordi Forholdene ikke var klare.

En anden Fordel, som jeg ser paa med stor Glæde, er den Simplificering, der finder Sted i hele Retsmaskineriet: Ægtefæller er ikke i saa stor Udstrækning som nu nødt til at oprette Ægtepagt, og selv hvor der oprettes Ægtepagt, vil der finde en Simplificering Sted, idet det ikke bliver nødvendigt at søge kongelig Konfirmation. Alene Justitsministeriet vil derved blive lettet for ca. 3 000 Ekspeditioner aarlig. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil gennemføre den Ændring, som er Meningen med § 45 — den fik en noget anden Formulering ved den sidste Kommissionsbehandling end oprindeligt bestemt. Meningen var at gøre det muligt, at det ikke skulde være nødvendigt for Retskontorerne at afskrive alle de Ægtepagter, der blev indleveret. Hidtil er de blevet afskrevet i en Protokol, og det er et stort Arbejde. Nu var Meningen, at det skulde muliggøres, at man kunde nøjes med at hæfte dem sammen, akkurat som man nu gør paa Notarialkontoret her i København. Her bliver Testamenterne ikke afskrevet, men bundet sammen i et Hæfte, og det gaar let og praktisk.

Jeg tror, man vil kunne faa en hurtig Udvalgsbehandling af dette Forslag. Den 1. Januar 1926 er sat som den Dag, da Loven skal træde i Kraft. Jeg kunde godt tænke mig, at det kunde ske lang Tid før, men det er maaske af praktiske Hensyn, at

man har taget Kalenderaaret. De tre andre Forslag, der knytter sig til dette Lovforslag, kan jeg ligeledes slutte mig til, og jeg kan i det hele anbefale disse Forslag til hurtig og velvillig Behandling.

Mathilde Hauschultz: Jeg kan paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til alle de fire Lovforslag, der foreligger her til Behandling, idet vi i det store og hele anerkender de Principper, der ligger til Grund for dem. Navnlige vil jeg udtale vor Tilfredshed med, at Formuefællesskabsprincippet er knæsat, at Hustruens Arbejde i Hjemmet er blevet anerkendt gennem dette Lovforslag som en økonomisk betydende Værdi, og at Ægtefællerne har faaet hvad man kalder ligelig Raaden i Modsætning til Forholdet, som det er nu, hvor det kun er Manden, som faktisk har Raadighed. Ligeledes anerkender vi det som en stor Gevinst, at Hustruen i Fremtiden vil kunne gøre Krav paa at faa tilfredsstillet sine særlige Fornødenheder paa lige Fod med Manden, hvilket hun tidligere har været afskaaret fra.

Der er dog nogle Ting, som jeg kunde tænke mig at sætte Fingeren paa allerede nu, idet jeg mener, de virker uheldigt i en Lov. Der er blandt andet Bestemmelser, der virker, om jeg saa maa sige, som Løfteparagraffer, man ikke kan gennemføre i det praktiske Liv. Jeg vil her nævne § 1, hvor der staar, at Ægtefællerne „skal være hinanden til Støtte og i Fællesskab varetage Familiens Tarv.“ Jeg mener, det er en Paragraf, der kun kan være en moralsk Opsang til en Lov, men i og for sig ikke hører hjemme i Loven. Jeg forstaar heller ikke, hvorfor Ministeren har taget „Troskab“ ud af § 1. Jeg gaar dog ud fra, at der ikke ligger noget dybere til Grund for denne Bestemmelse.

Ogsaa §§ 10 og 22, der siger, at man er pligtig til som Basis for Underholdspligten at give hinanden Oplysninger af økonomisk Art og en Fortegnelse over, hvilke Effekter og Indbogenstande o. s. v. der tilkommer hver isærs Raaden, er af den Slags Bestemmelser, som ser meget godt ud paa Papiret, men som ikke kan gennemføres i det praktiske Liv, simpelt hen fordi man, selv om der ganske vist staar „Pligt“, ikke har noget Middel, hvor-